

Allah, sizlerden î mân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

H. 01 Şa'bân 1428
M. 14 Ağustos 2007

Muhterem Üstâz Mü'min el-Ğâlî
es-Selâmu Aleykum ve Rahmetullâhi ve Berakâtuh,

Âhir Lahza Gazetesi'nin 13.08.2007 Pazartesi tarihli sayısında, Şems-ul Meşârik köşesinde yayınlanan "*Hizb-ut Tahrir'in Rüyaları*" başlıklı makâlenizi mütalaa ettik ve **Hizb-ut Tahrir**'in davetine yönelik bir eleştiri bulunduğunu gördük. Allah'ın yardımını dileyerek, bu makâleye cevâben deriz ki;

Birincisi: Dâveti taşıyanlar olarak **Hizb-ut Tahrir** şebâbını; ihlaslı, enerji dolu, sebatkâr, mücâhid ve fedâkar kimseler şeklinde vasıflandırdınız. Bu vasıflandırma için Mü'min kardeşimize teşekkür ediyoruz. Zîra insanlara teşekkür etmeyen, Allah'a şükretmiş olmaz. Görüşlerinizi ifade ederken açık ve güçlü kelimeler seçmenizi takdir ettiğimizi ve bundan memnuniyet duyduğumuzu da gizlemiyoruz. Görüşlerinizin İslâmî Akîde'den kaynaklanmış ve üzerine mebnî kılınmış olmasını ümit ederek Allah Subhânehu ve Te'alâ'dan, sizi ve bizi O'na itaatte muvaffak kılmasını, bizi ve Ümmetimizi yükseltmesini ve hepimizi saadet ehlinde kılmasını niyâz ediyoruz.

İkincisi: Bu dünya hayatında bizimle alakalı olan meselenin tespit edilmesi kaçınılmazdır. Bu da bizim Müslüman vasfımız ile, hayatımızın bir esâsı bulunmasının kaçınılmaz olmasından dolayıdır. İşte bu esâs İslâm'dır ve bu esâsa dayanmayan hiçbir söz veya davranış olamaz. Nitekim bu esas; hem Allah ile olan alâkamızı, hem kendimiz ile olan alâkamızı, hem de insanoğlundan başkaları ile olan alâkamızı düzenlemiştir. İslâm, şer'î delillerden delilin kuvvetine binâen alınır. Evet, işte bu, Âlemlerin Rabbi Subhânehu'nun bizim için seçtiği hayatın metodudur ve Celle ve Alâ olan O, bu ideolojiye bağlılık esasına göre bizleri muhâsebe edecektir. Dolayısıyla buna göre hareket edersek bizim için Cennet vardır, buna muhâlefet edersek -Allah korusun- bizim için azap vardır. İşte bu, tüm meselelerimizde, fillere ve şeylere yönelik hükmümüzde gözümüzden kaçmaması gereken asıl meseledir.

Üçüncüsü: Makâlede şöyle geçti: “Ben onlarla uzaktan-yakından hiçbir âlâmam yoktur... Onların önerilerinden ve projelerinden, Kuzey Kutbunun Güney Kutbuna uzaklığı kadar uzağımı... İmânım, herhangi bir şahsın, hizbin yada cemaatin yanından bile geçmez...” Buna cevaben deriz ki; el-Hamdülillah hepimiz Müslümanız ve bizleri bir araya getiren İslâmî Akide’dir. Bizler Şeriat’in kendisinden uzaklaşmamızı emrettikleri dışında bir şeyden uzaklaşmayız ki o, haramdır veya harama dâvet etmektir. Herhangi bir şeyde ihtilafa düştüğümüzde İslâm, birbirimizden Doğru ile Batı arasındaki uzaklık kadar uzaklaşmamamızı emretmemektedir. Bilakis ihtilafa düştüğümüz şeyleri Allah’a ve Rasulü’ne döndürmemizi emretmektedir. Hilâfet’in hükmü, Salâh ve Siyam gibi farz olmasıdır ve Ümmet’e vâcibiyeti bakımından hükümlerin en yücesidir. Nitekim Allahu Te’âlâ şöyle buyurmaktadır: بَعْضُ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ وَأَنَّ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنَزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ وَأَنَّ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنَزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

“Aralarında Allah’ın indirdikleri ile hükmet ve onların arzularına uyma! Allah’ın Sana indirdiklerinin bir kısmından Seni saptırmalarından sakın! Eğer yüz çevirirlerse bil ki Allah bununla ancak, günâhlarının bir kısmını onların başına belâ etmek ister. Muhakkak ki insanların bir çoğu da zâten fâsiklardır.” [el-Mâide 49] Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] de şöyle buyurmaktadır: مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةِ لِقَى اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي غُرْفَةٍ نَبِيِّنَا مَاتَ مَيِّتَةً جَاهِلِيَّةٍ

“Her kim itaatlen elini çekerse, Kıyâmet Günü'nde lehine hiçbir delil bulunmaksızın Allahu Te'alâ'nın karşısına çıkar. Her kim de boynunda bey'at olmadan ölürse câhiliye ölümü ile ölmüş olur.” Ve şöyle buyurmaktadır: مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرِفْ إِمَامَ زَمَانِهِ مَاتَ مَيِّتَةً جَاهِلِيَّةٍ

“Her kim zamanının İmâmını [Halîfesini] bilmeden ölürse Câhiliyye ölümü ile ölmüş olur.” Ümmet’in fâkihleri bu hususta birçok şey söylemişlerdir. Burada bunlardan bazılarını zikrediyorum: Küçük Şâfiî lakabı ile anılan Şemseddin er-Rımlî şöyle demiştir: *“Sahâbe-i Kirâm, Halîfe’nin nasbını, Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in defninin önüne geçirdiler.”* İmâm İbn-i Teymiye ise şöyle demiştir: *“Bilinmelidir ki insanların Velâyet-i Emr meselesi, dînin en azîm vâciblerindendir. Dahası o olmadıkça ne dînin ne de dünyanın kıyâmı mümkündür.”* İmâm el-Kurtubî ise şöyle demiştir: *“Müslümanların kavvâmı, Halîfe’nin nasbı ile mümkündür ki o, dînin rûkûnlarından bir rûkûndur ve onu ancak Şeriat’e karşı sağırlar olan sağırlar inkâr edebilir.”*

Dinimiz bizlere, İslâm’ın ikâmesine ve bir toplum bünyesinde muhâfazasına dâvet için çalışmamızı emredecek bir “Hizb” içerisinde çalışmayı vâcib kılmaktadır. Allahu Te’alâ şöyle buyurmaktadır: وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ **Aranızda Hayr’a [İslâm’a] dâvet eden, ma’rufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyâsî hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir!”** [Âl-i ‘İmrân 104] Bazılarının, İslâm’ın ikâmesi için çalışan bir Hizb ile çalışmaktan kaçınmasına gelince; bunların âkıbeti, İslâm esâsına dayanmayan, Ümmet için çalışmayan, bilakis demokratik çizgi üzerinde şahsî çıkarları için çalışan Hizb’lerin dayandığı kötü vâkıdır. Vakıa ise, kendisi ile hükmetmek üzere esâs kılınmaz. Çünkü İslâm, insanların fillerinden değil, şer’î delillerden alınır. Dolayısıyla bir Hizb içerisinde çalışmanın helâl veya haram olup olmadığı insanların gidişatlarından ve mevcut vâkıalarından değil, ancak ve sadece delilden alınır.

Dördüncüsü: Makalede şöyle geçti: *“Hilâfet için çalışmak imkânsız bir çalışmadır... Kâfirlerin mutlak tekeli ve umumi malı haline gelmiş olan bu dünyanın gölgesinde... asla kendi gözleri ile bile göremeyecekleri bir vaat uğrunda kendilerini riske atıyorlar...”* Bu ifâde kesinlikle doğru değildir. Çünkü Hilâfet, İslâm’ın farzlarında bir farzdır, İslâm ise, imkânsız olanı farz kılmaz. Allahu Te’alâ şöyle buyurmaktadır: لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا **Allah, hiçbir nefsi gücü dışındaki ile mükellef kılmaz.”** [el-Bakara 286]

Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in tesis ettiği İslâmî Devlet, milâdî 622 yılında başladı ve milâdî 1924 yılında yıkıldı, yani bin üç yüz iki (1302) yıl sürdü. Bu devlet hayâl değildi, bilakis Hilâfet, gerek gerçekleştirdiği muhteşem kalkınma, gerek ulaştığı göz kamaştırıcı asâlet, gerekse sahip olduğu erişilmez izzet ile, târihin ak sayfalarını doldurmuştur. Şer’î çerçevede imkânsızlık, tabiat kanunlarının ötesinde -mucize- olması halinde geçerlidir. Ancak bir devletin ikâmesi, bir mucize gerektirmez, aksine şer’î hükümler ile şekillenmiş azimli ve ihlaslı bir çalışma gerektirir. Mâlumunuzdur ki târihte nice devletler kurulmuş, nice devletler yıkılmıştır. Yaklaşık 20 milyon kilometre kare yüzölçümüne sahip olan Hilâfet Devleti’nin yıkılışı sizden hiç de uzak değildir. Vaade gelince; bir vaadin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği, vaat edenin kim olduğuna ve onun ne kadar doğru sözlü olduğuna bağlıdır. Hilâfet Devleti’nin kurulacağına dâir vaat ise doğruluğunda şüphe olmayan kesin bir vaattir. Çünkü onu vaat eden, Allah ve Rasulü’dür. Kâfirlerin dünyaya hükmetmesine gelince; evet, bu doğrudur ve zaten biz de bunun için çalışıyoruz ki hem İslâmî Ümmet, hem de bütün bir dünya Kâfir Kapitalist sistemin boyunduruğundan kurtulup İslâm Nizâmı’nın ikâmesi ile, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in buyurduğu gibi, nûru tüm dünyayı kuşatsın: لِيُبْلِغَنَّ هَذَا الْأَمْرَ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ، وَلَا يَتْرَكَ اللَّهُ بَيْتَ مَنْدَرٍ وَلَا وَبَرَ إِلَّا أَدْخَلَهُ هَذَا الدِّينُ *“Bu iş (İslâm’ın hâkimiyeti), gecenin ve gündüzün ulaştığı her yere mutlaka ulaşacaktır. Allah, bu dînin girmediği ne kerpiçten bir ev, ne de kıldan bir çadır bırakmayacaktır ki azîzi azîz, zelîli zelîl etsin. Allah’ın İslâm’ı azîz kıldığı bir izzet ile ve Allah’ın Küfrii zelîl kıldığı bir zillet ile!”*

Beşincisi: Makalede şöyle geçti: *“Evet, Güvenlik Konseyi’ni, Bağlantısızlar Hareketine üye ülkeleri, Afrika Birliği’ni ve Arap Birliği’ni bırakın, ilkökul çocuğunun dahi iknâ olmayacağı görüşünüz işte budur. Amerika’dan... ve Rusya’dan hiç bahsetmeyelim.”* Bu ifâdelere cevaben deriz ki: Hâkim olan diğer bir ideolojiyi değiştirmeye çalışan herhangi bir ideoloji, bu ideolojiyi iknâ etmeye çalışmaz. Bilakis hayata hâkim olmasın diye onu yıkmak ve kökünden sökmek için çalışır. Dolayısıyla bizler, ne Amerikalıların, ne Rusların ne başkalarının iknâ olmasını beklemiyoruz. Bunun da ötesinde ne Güvenlik Konseyi’ni ne de başkasını ikna etmek peşinde değiliz. Aksine sadece Rahmân’ın rızasını temenni ve talep ediyoruz. Ümmet olması vasfıyla İslâmî Ümmet’e gelince; o, Hilâfet’in farziyetine kesinlikle inanmaktadır ve bunu gizlememektedir. Dahası Allah’ın ve Rasulü’nün vaadini doğrulayacak olan bu yükselişi dört gözle beklemektedir. Sizi temin ederiz ki biz Hilâfet’in kurulması için çalışsak da çalışmasak da, Allah’ın nusreti mutlaka gelecektir. Hele o devlet kurulduktan sonra, o saydıklarınızın bize başıboş bırakacaklarını düşünmek mümkün mü? Bilakis aynen devletini kurduğu vakit, Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] ile savaştıkları gibi bizimle savaşacaklardır. Bu onların karakteridir. Üstelik henüz devletimiz kurulmamış iken, şu anda bizimle savaşmaktadırlar, devletimiz kurulup geri döndüğünde bu savaşlarını bırakırlar mı sanıyorsunuz? O halde onların buna ikna yahut razı olmasını, hangi akla hizmetle bekliyorsunuz? Demek ki Hilâfet, Allahu Te’alâ’nın mü’minlere vereceği nusreti tahakkuku olmanın ötesinde, O’nun vaadini doğrulamak üzere Kâfirler ile çarpışmalara girmenin de lideri olacaktır.

Altıncısı: Makalede şöyle geçti: *“Sorarız: Ne zaman İslâm’ın dışında yaşamışız? Aksine şu anda İslâm’ın içinde ve*

bahçesinde yaşıyoruz... Size gerçekten şaşıyorum. Diyorsunuz ki Hilâfet'i Kâfirler yıktı. Asla ve kat'a, Hâşâ! Onu kesinlikle Müslümanlar yıktı... Ne zaman ki Hilâfet, Ümmet'e zilletten, zâfiyetten ve alçalmadan başka bir şey bırakmadı, işte o zaman bunu gören devrimciler onu yıktı." Cevaben deriz ki; mâlumumuzdur ki İslâm, insanın Rabbi ile, kendisi ile ve diğer insanlar ile olan alâkasını düzenleyen kapsamlı bir ideolojidir. Bu alâkalar hayatın tüm yönlerini kuşattığına göre, tüm bunları kapsamlı ve inkılâbî bir yol ile yerine getiren bir devlet olmadıkça İslâm hükümlerinin ikâmesi söz konusu olamaz. Nitekim İbn-i Teymiye [Rahimehullah] bu hususta şöyle demektedir: *"Halîfenin varlığı, İslâm'ın onda dokuzunun varlığı demektir."* Bugün kendi vâkıma bakarsak, makâlede de geçtiği gibi, görürüz ki İslâmî Âlem dâhil tüm dünyaya Kâfirler tahakküm etmektedir ve bu egemen Sömürgecilerin kovulması kaçınılmaz bir zorunluluktur. Küfrü kovup İslâm'ı ikâme etmek ise, İslâm'ın en yüce hükümlerindendir ve bugün bu hüküm yürürlükte değildir. İslâm'ın ikâmesini, ölüyü şer'î usûl ile defnetmek, mescitler inşa etmek, ezan dinlemek, salâhı kılmak, hacca gitmek, yatarken ve yürürken zikretmek gibi ibâdetlerden ibâret sanıyorsanız, bilmelisiniz ki bunlar Kâfirler için sorun değildir. Kâfirler için sorun, İslâm'ın hükümlerinin, yönetimde, ekonomide, toplumsal yaşantıda, eğitimde, yargıda, iç ve dış politikada egemen olmasıdır. Onların derdi, bizim bu nizâmlara geri dönmemizi engellemektedir. Oysa görüyoruz ki bugün tüm bu alanlarda, Kapitalist nizamın mutlak bir egemenliği vardır. Meselâ, ekonomi alanında, İslâm'daki gibi gözetimci değil, vergicidirler, koruyup kollayıcı değil, kemirici ve sömürücüdürler. Her fırsatta haramdan kazanıp harama harcarlar. Sistemlerini buna göre kurmuşlardır. İbâdet, ahlâk ve benzeri hususları ise tartışma konusu yapmazlar, aksine inanç özgürlüğü deyip göz yumarak insanlara büsbütün İslâm'dan uzaklaştıkları gerçeğini unutturmaya çalışırlar. Müslümanların İslâm'a dönüşlerinden bu kadar korkmasalardı, emin olunuz, bunlara bile göz yummayacaklardı.

Hilâfet'in yıkılması meselesine gelince; büyük sorun bu değildir. Lâkin önemli olan, bu farzın nasıl yıkıldığıdır, bu devletin nasıl yıkıldığıdır. Muhakkak ki Hilâfet, uzun yıllar süren ısrarlı ve organize bir çalışma sonucu yıkılmıştır. Bunların en önemlileri, Müslümanları parçalayıp birbirine düşüren milliyetçilik zehrinin Ümmet'in bağrına akıtılmış olması ve diğeri de yoğun propaganda ve misyonerlik faaliyetleri sonucu, Laik Kapitalist Küfür mefhumlarının aramıza sokulmuş olmasıdır. Çünkü bu çalışmalar sonrasında, Müslümanlara İslâm'ı anlamada şiddetli zâfiyet ârız olmuştur. Birinci Dünya Savaşı başladığında Müslümanlar içerisinde istisna teşkil eden bazı Arap ve Türk hâinler, Sömürgeci İngilizler ile işbirliği yapıp el-birlik Hilâfet'i yıkmışlardır. İngiltere, benzer bir entrikayı Filistin'de Yahudi varlığını kurarken de yapmıştı. Ardından aç kurtların avlarının üzerine vahşice saldırdıkları gibi, her taraftan İslâm Ümmeti'nin üzerine üşüşmeye başladılar. Nizamlarını, ajanlarını, yaşam tarzlarını, kültürlerini, mefhumlarını ve hatta sorun çözme yollarını bile bize alternatifsiz seçenek olarak dayattılar. Aramıza suni sınırlar çizip bizi birbirimizden ayırdılar. Milliyetçilik, vatancılık, bölgecilik zehirleri ile aramıza kin, nefret ve düşmanlık soktular. Savaşlar çıkartıp bizi birbirimize düşürdüler. Başımıza gelmeyen musibet, eziyet, rezalet ve hezimet kalmadı! Demek ki mesele, Hilâfet'in yıkılmış olmasından ziyâde, onu kimin, nasıl ve ne maksatla yıktıkları, bu yıkımın bize neler getirdiği ve bugün onu getirmek için ne yapmamız gerektiği meselesidir.

"Hilâfet, Ümmet'e zilletten, zâfiyetten ve alçalmadan başka bir şey bırakmadı" sözüne gelince; muhakkak ki İslâm, bize zillet, zâfiyet ve alçalma getiren bir hükmü üzerimize farz kılmaz. Bilakis onun hükümleri ancak, izzet, kuvvet ve zafer getirir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur: *طه مَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى* **"Tâ-Hê. Şüphesiz Biz bu Kur'an'ı mutsuz (sıkıntılı) olasin diye inzâl etmedik."** [Tâ-hê 1-2]

Hilâfet ise farzdır. Ümmetimiz, Hilâfet'in gölgesinde yaşadığı gibi bir izzet altında, hiçbir ümmet hiçbir başka nizâm ile yaşamamıştır. Târih boyunca fethettiğimiz beldelerin halkları bize büyük bir ihtiram gösteriyor, Araplardan Bosnalılara kadar Allah'ın Dini'ne fevç fevç giriyorlardı. Hatta o kadar ki zamanın İngiliz Kralı John Lackland'in [1215'te Manga Carta'yı imzalayan Kral John] 1213 yılında yaptığı gibi, bazı Avrupa ülkeleri Müslümanlardan kendilerini İslâm ile yönetmelerini talep etmişlerdir. Sunday Times Gazetesi'nin 22.10.1978 tarihli nüshasında geçtiği gibi; Kral John, Mağrib (Fas) Vâlisi Emîr Muhammed en-Nâsir'a haber gönderip kendisinden Britanya'ya gelip yönetmesini talep etti. Kral John Lackland, gönülden ve memnuniyetle konumundan ve krallığından vazgeçeceğini ve İslâm Dini'ni dîn edineceğini bildirmiştir. Mağrib'deki o emîr, buna icâbet etmiş olsaydı, bugün Britanya halkının çoğu Müslüman olacaktı. Evet, işte Hilâfet'in gölgesindeki izzet böyle idi. Yine Denizler Emîri Barbaros [Bu ismi, kızıl sakallı olduğu için Avrupalılar verdi] Hayreddîn [Bu ismi de Sultan Suleymân Hân verdi] Paşa [Asıl adı Hızır Reis idi], Akdeniz ve Atlas Okyanusu'nu korsanlardan temizleme görevinden döndüğü [Preveze Deniz Zaferi'nde Birleşik Haç Donanması'nı en kötü bir hezimet ile hezime uğrattığı] zaman, Avrupa kralları, Müslümanların Halifesi Kânûnî Sultân Suleymân Hân'dan denizi korsanlardan temizlemesi için yardım isteyince, Emîr Hayreddîn Paşa, donanması ile birlikte Fransa'nın Calais Limanı'na yanaştığında Fransa Kralı François tarafından karşılandı. Kral, donanmanın Fransız kraliyet harcamalarından tam bir ay boyunca ağırlanmasını emretti. Hatta Calais kiliselerine, Müslümanların duyguları incinmesin diye üzerlerindeki haçlarının şeklini değiştirmelerini emretti. Emîr Hayreddîn Paşa'nın zafer ile dönmesinden sonra Avrupa'nın kralları, Müslümanların Halifesinden, gemilerinin İslâmî Devlet'in flaması ile dolaşmalarına izin vermesini talep ettiler ki gemi direkleri üzerinde Müslümanların râyesini gören

korsanlar onlara dokunmaya cesâret edemesin de ticâretlerini rahat rahat yapsınlar! İşte o Avrupalı krallar ve halkları, Müslümanların Halifesi Sultan I. Suleymân Hân'ı "Muhteşem Suleymân" diye anıyorlardı. Müslümanlar da ona "Kânûnî" diyorlardı. Sultan Suleymân Hân, Fransız Kralı da dâhil bazı Avrupa kralları ile [Venedikliler ve Cenevizliler gibi] "kapitülasyonlar" [güçlü devletin zayıf devlet ile yaptığı ekonomik, adli ve idarî anlaşma] verdi. Bundan dört asır boyunca sürdü ve Hilâfet'in yıkılması ile yürürlükten kalktı. İşte Hilâfet'in gölgesindeki izzet böyle idi. Hilâfet'in kaybolmasından sonrasına gelince; zillet üstüne zillet vâki olmuştur. İşte Filistin, Irak, Çeçenistan, Keşmir, Somali ve Afganistan Sömürgecilerin işgâli altındadır. Göz göre göre her gün binlerce Müslümanın canına kıyılmakta, kanları akıtılmakta, nâmusları çiğnenmekte, malları yağmalanmaktadır. Yükselen feryatlara, çığlıklara ve haykırıslara icâbet edecek bir Mu'tasım olsaydı, bunlar olur muydu hiç? Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] ne kadar doğru söylemiştir: به الإمام جنة يُقاتل من ورثته ويُتقى به "İmâm [Halîfe] kalkandır. Onun ardında savaşırlar ve onunla korunulur."

Yedincisi: Makâlede şöyle geçti: "Akıllı olun ... Tek bir İslâmî Devlet peşinde koşarken fazla heveslere dalmayın! ... Devletler arasındaki bariyerlere toslamayın... Bize meselâ deyin ki İslâm'ı kendiniz ve aileniz için uygulayın... İslâm Devleti'nden uzak durarak..." Tek bir İslâmî Devlet peşinde koşarken fazla heveslere dalmayın, diyorsunuz, ama bunun duygusal bir heves olmadığının farkında değilsiniz. Bilakis bu, Ümmetimizi tek bir Ümmet haline getiren İslâm Akidesi'ne dayalı aydın aklın ta kendisidir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur: إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ "Muhakkak ki bu Ümmetiniz tek bir ümmettir ve Ben de sizin Rabbinizim. O halde yalnızca Bana kulluk edin!" [el-Enbiyâ 92] Bariyerlere gelince; bunlar, yeniden vahdete kavuşmamızı engellemek için düşmanın icatlarından. Kuşkusuz Allah'ın vaadi haktır ve çok yakında mutlaka gerçekleşecektir. Bu Ümmet, parçalarını gölgesinde birleştirecek devletin kurulmasını dört gözle beklemektedir. İş o ki Sömürgecilere ve yolumuza koyduklarına boyun bükmeylem. Zîra ideoloji ile vâkıacılık (realizm) arasında fark vardır. İslâm, fâsit vâkıayı sahîh vâkıaya dönüştürmemizi emreder, ne kadar baskın olursa olsun, onu teslim olup kendimizi ona uyarmamızı nehyeder. Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur: لَا تَكُونُوا إِمْعَةً تَقُولُونَ إِنَّا أَحْسَنُ النَّاسِ أَحْسَنًا، وَإِنْ ظَلَمُوا ظَلَمْنَا، وَلَكِنْ وَطَنُوا أَنْفُسَكُمْ، إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَنْ تُحْسِنُوا، وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَا تَظْلَمُوا "Sakın, "insanlar ihsân ederse ihsân ederiz, zulmederlerse zulmederiz" diyen dalkavuklar (realist tâbiler) olmayın! Velâkin nefislerinizi düzeltin. İnsanlar ihsân ederse siz de ihsân edin, ama kötülük ederlerse siz zulmetmeyin!"

Ümmetimizi, "İslâm Devleti'nden uzak durarak İslâm'ı kendimiz ve ailemiz için uygulamamıza" gelince; elbette kendimizi, ailemizi ve çevremizi takvaya, İslâm'a bağlılığa çağıracağız. Bu herkesçe mâlumdur. Fakat İslâm Devleti'nden uzak durmaya gelince; bu, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in uğrunda gönderildiği risâleti terk etmeyi gerektirir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur: إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا "İnsanlar arasında, Allah'ın Sana gösterdiği şekilde yönetesin diye sana Kitâb'ı hak ile indirdik. Sakın hâinlerin savunucusu olma!" [en-Nisâ' 105] Kezâ Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], amcası Ebû Tâlib, İslâm dâvetine karşı Kureyş Kâfirlerinin rahatsızlığını kendisine iletince ona şöyle dedi: والله يا عم لو وضعوا الشمس في يميني، والقمر في يساري، على أن أترك هذا الأمر، ما تركته، حتى يظهره الله أو أهلك دونه "Vallahi, Ey Amca! Bu işi terk etmeme karşılık, güneşi sağ elime ve ayı da sol elime koysalar, yine de vazgeçmem! Tâ ki ya Allah, onu (İslâm'ı) izhâr eder, ya da ben onsuz helâk olurum." İslâm'ın izhârı ise, İslâm'ın tüm diğer dînlere galip gelmesi, üstün çıkması ve Allah'ın nusreti ile muzaffer olmasıdır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur: هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ "O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da Dînini diğer bütün dînlere üstün kılmak için Rasûlü'nü Hidâyet ve Hak Dîn ile gönderendir." [et-Tevbe 33]

Allah Subhânehu'dan, çok yakında kurulacak Hilâfet'in dönüşü ile Ümmet'e izzetini iade etmesini temenni ediyoruz.

Abdullahi AbdurRahmân [Ebu'l 'İzz]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Resmî Sözcü Yardımcısı

Sudan Vilâyeti

Adres: East Malik Street, Imarat al-Vaqf, Ground Floor, East Khartum / Sudan

Tel (Mobil): +(249) 012-24-01-43

Web: www.turkiye-vilayeti.org

E-mail: spokman_sd@dbzmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | http://radio.hizb-ut-tahrir.info

